

Şüphelerin Savaşı Devam Ediyor!

Şehid Şeyh Ebu Yahya el-Libi

23 Mar, 2020

<https://ilimvecihat.com>

Allah’a hamdolsun, onun Rasûlü olan Muhammed Mustafa’ya salât ve selâm olsun. Bundan sonra;

Cihad meşalesinin alevi çoğalmaya ve parıltısı gözleri kamaştırmaya başladığında, Müslümanların genelinin kalplerinin ona meyiletmesiyle her bir bucaktan onun için sefere çıkıldığında; cihada karşı kışkırtma ve cihad ehli ile bunu yerine getirenler arasında ihtilafların yayılmasını amaçlayan şüphelerin gürültüleri de artar. Oturanların birçoğu kendileri için kendilerini savunucu deliller edinir, bunları başkalarına telkin eder ve yollarına koyarlar. Özellikle de, bu şüpheler genellikle tahtları çürümüş, nizamları zayıflamış, uzak-yakın herkesin kendilerinden usandığı tağutların hoş karşıladıkları şeylerdir. Yayılan bu şüphelerin bazıları yeni olmamakla birlikte yeni olan, bunların canlandırılması/ihya edilmesi, şişirilmesi, ona bakanı cezp edecek ve dinleyenin aklını alacak şekilde süsleyici, teşvik edici ve güzelleştirici unsurlarla desteklenmesidir. Bu türden şeylerin yayılması ne acayıptır ne de gariptir. Allahu teâlâ’nın şu buyruğunda olduğu gibi: **“Sizin aranızda onlara kulak verenler vardır...”**¹ Allahu teâlâ münafıklar hakkında şöyle buyurur: **“Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin.”**²

Bu engelleyici şüpheler yenilendiği, güncellendiği ve geliştiği sürece, kişinin bunları takip edebilmesi, hepsini inceleyebilmesi -hatta köklü bir âlim bile olsa- hepsinin hakkından gelebilmesi mümkün değildir. İbn Kayyim (rahimehullah)’ın dediği gibi: *“Bir âlimin, herkese sunulan tüm şüpheleri çözmesi üzerine bir vacip değildir, zira bunların sonu yoktur.”*

Ancak hakkın apaçık ve net bir şekilde kalabilmesi için, mücahidleri destekleme adına ve apaçık olan nuru örtmeye yeltenenlerin; şaz ve aykırı görüşleri toplayıp, susuz kimsenin serabını su zannetmesi yanına geldiğindeyse hiçbir şey bulamayacağı şekilde hastalıklı yöntemlerle bu görüşlerin aralarını bulmaya çalışanların, hakkı batıla karıştıran ve dâhili fitneler üretenlerin zırvalarını kesme adına bu kelimeleri kaleme almayı istedim. Sonra, tüm bunlardan önce cihad ibadetini birçok ibadette benzeri görülmeyen bir şekilde koruyan Kuranı kerimin yoluna uyararak şunu belirtebiliriz ki; özellikle içerisinde açık bir zorluk ve kanayıcı yaraların bulunduğu tüm savaşlarda mutlaka, cihadın ve mücahidlerin savunması, cihaddan oturanların ve münafıkların tutundukları dayanaklarının keskin bir şekilde bozulması, delilleri tükenene ve onlar da zelil olana dek onlara karşı hiçbir şeyi bırakmayan bir saldırı da beraberinde gelmiştir.

Ancak uyarıda bulunulması ve dikkat edilmesi gereken husus, yayılan şüphelerin hepsinin reddedilmesinin, kâfirlerin ordularının def edilmesi ve

onlara karşı savaşılmamasıyla birlikte olması, ondan meşgul edici olmaması gerektiğidir. Zira bu, şüphelerin savaşı semaya kadar da yükselse kendileri ve emniyetlerini korumaktan fazlasını düşünmeyen kâfirler için önemli bir konudur. Kalem kılıçla birlikte, onun yerine geçemez. Beyan ve mızrak, birbirlerinden ayrılmayan ve birbirleriyle çekişmeyen iki eştirler. Bu, nifak, ayrılık ve hastalıklı kalp sahiplerinin cihad yoluna koydukları engelleri ve cihaddan sıyrılmak için dayanmaya çalıştıkları çürük delilleri ortadan kaldırmadaki Kuran yönetimidir. Hatta bunlardan bazıları Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'e savaş hazırlığı esnasında, savaş yolunda ya da savaştan dönerken inmekteydi. Diğer sahalarda savaşan mücahidlerin, Allah azze ve celle'nin düşmanlarının, çemberine sokmayı amaçladıkları bu büyük hile karşısında dikkatli olmaları gerekir. Bu hile, şüphelere reddiyelerle meşgul olurken, kafaları uçurmayı bırakmaları, kalemi kılıcın yerine koymaları, kan yerine mürekkeple yetinmeleri, kâğıtlarla yetinip köleleri bırakmalarıdır. Savaş sahalarına inme hesabına reddiyelerin güçleri tüketmesinden sakınılmalıdır. Onların şeytani zırvalamalarına reddiye işini, Allah'ın kendilerine ilmi açtığı kimseler üstlensinler, kılıç ta, sizinle mücadele etmesi için dostlarına vahiyde bulunan küfrün liderlerinin kafalarını hasat etmeyi sürdürsün ve hakkınızda Allahu teâlâ'nın şu buyruğu gerçekleşsin: ***"Mü'minlerin tümünün savaşa çıkmaları gerekmez. Öyleyse onlardan her bir topluluktan bir grup, çıktığında (bir grup da), dinde derin bir kavrayış edinmek (tafavukhta bulunmak) ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyarmak için (geride kalabilir). Umulur ki onlar da kaçınıp-sakınırlar."***³

Şüphelerin türememesi ve birbirlerinden çoğalmasıyla kişinin sonu olmayan uzun tartışmalarda kaybolmaması için öncelikle hakkında icmâ olunan ve âlimlerin, açık, net ve fasih ibareleriyle belirttikleri konulara tutunulması gerekir. Şöyle ki, bunlar konuların kendisine döndürüldüğü temel yörünge olarak kalır ve bundan sonra ne kadar sorunlar ve itirazlar gelse de bunlar tamamlayıcı konumunda olur ve aslı bozup işlevsiz hale getiremez. Bunun nedeni, şüpheler uydurup yayanların büyükleri, mücahidlerin bazı hakiki ya da hayali hatalarını ele alıp bunları büyötmeleri, hakkında konuşmaları, tüm güçleriyle onların eylemlerini bu hatalara bağlayıp bunlarla örtöştörmeye çalışarak insanların gözünde onları, içlerinde hiçbir hayır bulunmayan siyah bir surette hatta sadece şer ve fesat olarak göstermeye çalışmalarıdır. Onların bundan maksatları, her vesileyle 'faydası olmadığı' ya da 'günahının faydasından daha çok olduğı' gerekçeleri altında cihad ibadetinin yerine getirilmemesi için itirazlarda bulunmaktır.

Son dönemlerde bu şüphelerin genel akımı, aslında cihadın şer'i olmadığı konusuna odaklanır olmuştur. Özellikle de Müslüman ölkelerine musallat olan

mürted hükümetlerle savaş konusunda ve yine özellikle açılım, maslahat, diyalog şiarlarının dalgasında olanlara karşı savaş konusunda... Aslında bunlar bile **“Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum.”**⁴ siyasetinden başka bir siyaset bilmeyen bu zorba yönetimlerin mücahidlerden yediği darbelerin semerelerinden birisidir. Şu ayeti kerime de onların siyaset türlerindendir: **“(Firavun) dedi ki: "Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacağım.”**⁵ Ancak bu topluluk, bu güzelliğin, bu azgın tağutların samimi olarak ikramda bulundukları hediye ve bağışlarından olduğunu ve başka bir şey olmadığından başkasını kabul etmemektedir.

Bizler onlara şöyle deriz: Onların size karşı olan nezaketleri devam etmeyecek ve sizi idare etmeleri devamlı olarak sürmeyecektir. Bunlar sadece istisnai şartların gerektirdiği geçici çıkışlardır ve sizin maslahatlarınız değil kendi çıkarları için buna göre şekillenmişlerdir. Bu mücrimler, şerefsizliği, tağutluğu ve azgınlığı emmiş ve birbirlerinden miras almışlardır. Nizamları bunlarla gençleşmiş, zorbalık, kahr ve baskı siyasetleri üzerine yaşanmıştır. Pis bir ağacın pisliğini, ancak kökünden sökmek ve yerle hiçbir bağlantısını bırakmamak kaldırabilir, onun güzelleştirilmeye ve süslenmeye çalışılması bir tür abesle iştigaldir. Allahu teâlâ şöyle buyurur: **“Kötü (murdar) söz ise, kötü bir ağaç gibidir. Onun kökü yerin üstünden koparılmış, kararı (yerinde durma, tutunma imkânı) kalmamıştır.”**⁶

Onların kalplerinde gizlenen ve hiçbir şekilde onlardan ayrılmayan hakikat, Allahu teâlâ'nın bizlere onların emsalleri hakkında zikrettiğidir. Allahu teâlâ şöyle buyurur: **“Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısıırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.”**⁷

Kendisine ve ümmetine nasihat etmek isteyen, bu durumu gözünün önüne koysun ve çürük iddialara, aldatıcı görünümlere ya da yalancı siyasetlere aldanmasın. Hiçbir şekilde mücahidlerin yapılarına uymayan geçici bir durum ardına düşmeleriyle harekete geçerek bunun bir sığınak ve kurtuluş yolu olarak kabul etmesin ve boğulan kimsenin -onu daha çok boğup daha kötü bir

duruma sokacak olan- samana tutunması gibi bunlara tutunmasın. Allahu teâlâ şöyle buyurur: **“Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin kâfir olmanızı içten arzu etmişlerdir.”**[8](#)

Rabbim bizleri kendi yolunda gerisin geriye dönmeden, ecrini Allah (azze ve celle)’den umarak Cihad ibadetini eda eden kullarından kılsın.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Mütercim: Muhammed Atta

[1-](#) Tevbe sûresi: 47. âyet

[2-](#) Münafikun sûresi: 4. âyet

[3-](#) Tevbe sûresi: 122. âyet

[4-](#) Ğafir sûresi: 29. âyet

[5-](#) Şuara sûresi: 29. âyet

[6-](#) İbrahim sûresi: 26. âyet

[7-](#) Ali-İmran sûresi: 118-119. âyet

[8-](#) Mumtehhine sûresi: 2. âyet